

LAGRÅDET

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2014-02-27

Närvarande: F.d. justitieråden Torgny Håstad och Sten Heckscher samt justitierådet Göran Lambertz.

Nya bestämmelser om Tullverkets säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter

Enligt en lagrådsremiss den 20 februari 2014 (Finansdepartementet) har regeringen beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i tullagen (2000:1281),
2. lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

Förslaget har inför Lagrådet föredragits av departementssekreteraren Mats Barregren.

Förslaget föranleder följande yttrande av Lagrådet:

Förslaget till lag om ändring i tullagen

Lagrådsremissen innehåller ändringsförslag med anledning av den nya EU-förordningen om tullens säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter. I förslagen används av praktiska skäl vissa uttryck som förekommer i förordningen, varvid uttrycken får samma innebörd som där (se 7 kap. 1 § andra stycket). Mot detta finns i princip inte något att invända.

Ett av de uttryck som föreslås bli övertaget från förordningen får dock anses mindre lämpligt. I 7 kap. 3 § sägs att Tullverket ska underrätta "innehavaren av ett beslut" om beslut enligt vissa artiklar i förordningen. Uttrycket återkommer i 4 och 7 §§ i kapitlet. Det definieras i förordningen (artikel 2.13) som "innehavaren av ett beslut om beviljande av ansökan". Vilka som därmed kan komma i fråga framgår av artikel 3, där det anges vilka som får göra en ansökan om ett förfarande hos tullen enligt förordningen. Det är dels rättighetshavarna, dels vissa organisationer, organ, grupper, personer och enheter som på olika sätt bevakar de immateriella rättigheterna.

En bättre lösning synes vara att använda ordet "rättighetshavaren" och på lämplig plats i lagen ange att därmed i förekommande fall avses de organisationer m.m. som räknas upp i artikel 3. En sådan bestämmelse kan placeras som en andra mening i 7 kap. 1 § andra stycket och förslagsvis ges följande lydelse.

Med rättighetshavare avses i kapitlet i förekommande fall också de organisationer, organ, grupper, personer eller enheter som har rätt att lämna in en ansökan enligt artikel 3 i förordningen.

7 kap. 3 §

Om ett tillägg görs i 7 kap. 1 § andra stycket i enlighet med vad som nyss har sagts, bör uttrycket "innehavaren av ett beslut" ersättas med "rättighetshavaren".

7 kap. 4 §

Enligt paragrafen ska underrättelse lämnas om vissa beslut som Tullverket fattar. Det gäller enligt första stycket 1 "beslut enligt artikel 12.1 att avslå eller avvisa en begäran om förlängning". I artikel 12.1 sägs att den period inom vilken tullmyndigheterna ska ingripa får förlängas i vissa fall. Det sägs inget där om avslag eller avvisande (jfr p. 2). Ordalydelsen i första stycket 1 bör därför ändras till "beslut att avslå eller avvisa en begäran enligt artikel 12.1 om förlängning".

Även i denna paragraf bör uttrycket "innehavaren av ett beslut" ersättas med "rättighetshavaren" om ovannämnda tillägg görs i 7 kap. 1 § andra stycket.

7 kap. 7 §

Lagrådet hänvisar till vad som har sagts angående 7 kap. 3 och 4 §§ om att ersätta "innehavaren av ett beslut" med "rättighetshavaren".

7 kap. 8 §

Paragrafen innehåller ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela närmare föreskrifter i vissa avseenden. Enligt p. 3 får närmare föreskrifter meddelas om "samtycke enligt artikel 26.5" i den aktuella förordningen. Vad

som avses är ett samtycke från deklaranter eller varuinnnehavaren till att varorna i s.k. småförsändelser förstörs.

Enligt vad som sägs i remissen (s. 37) behövs verkställighetsföreskrifter angående "formerna för samtycket" enligt artikel 26.5. Anledningen anges vara att det inte sägs något i artikeln om dessa former, vilket avviker från artikel 23.1 första stycket c som gäller samtycke till förstöring av andra varor. Vid föredragningen har upplysts att vad som särskilt avses är att det enligt artikel 23.1 första stycket c fordras att samtycket ges skriftligen, medan något sådant krav inte ställs i artikel 26.5. Tanken har varit att det ska öppnas en möjlighet att genom verkställighetsföreskrifter införa ett skriftlighetskrav även i fråga om samtycke enligt den sistnämnda bestämmelsen.

En EU-förordning gäller omedelbart i medlemsstaterna enligt sin lydelse. Den får därför inte genomföras på nationell nivå. Av det följer att det inte heller får vidtas några lagstiftningsåtgärder för att ändra innebörden av bestämmelser i förordningen. Det betyder att det inte torde vara möjligt att med rättslig verkan precisera kravet på samtycke på det sätt som regeringen aviserar. Till saken hör att det ter sig fullt möjligt att kravet på samtycke medvetet har ställts något lägre för förstöring av varor i småförsändelser än för andra varor.

Bemyndigandet att meddela verkställighetsföreskrifter om samtycke enligt artikel 26.5 bör därför utgå.

Förslaget till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen

Lagrådet lämnar förslaget utan erinran.